

Zalatáj

XXVI. évfolyam
749. szám
2014. február 20.

megyei közéleti havilap

Ára: 190 Ft

Elfogyott a türelem

Szimpatiaüntetés a ZTE fennmaradásáért

A nagycsapat játékosai, utánpótlás focisták, szüleik és a szurkolók tartottak csendes demonstrációt a ZTE körül kialakult helyzet miatt a klub székháza előtt két órán át február 18-án.

A tüntetésen résztvevők elsősorban azt sérelmezték, hogy

Nagy Ferenc többségi tulajdonos még mindig nem írta alá a megállapodást *Zalaegerszeg önkormányzatával*, melynek értelmében átadja részvényeit a városnak és így a klub működése folytatódhatna továbbra is. Amennyiben péntekig ez nem történik meg, úgy az iga-

„Már le sem akarnak gazemberezni?”

Év- és „orbánértékelő” után...

Ha valakinek még voltak kérdőjelei Gyurcsány Ferencel kapcsolatban, bizonyára tisztább lett a kép a *Demokratikus Koalíció* vezérével szombati „orbánértékelője” után.

Évértékelőnek nem nevezném, inkább egy amatőr irodalmi színpad előadásának, amelynek színvonalánál csak a tv-(nem)közvetítés módja volt szánalmasabb.

A DK politikusa – aki előre még csak harmadik az *Összefogás* nevű ellenzéki csoportosulás listáján – szerepe szerint egy pszichopata politikus alakított ezen a rendezvé-

nyen. Annyira hitelesen, hogy már-már valóságosnak tűnt a szerepjáték.

E modern, szocliberális színmű egyik erőssége a drasztikusan leszűkített szókészlet volt, s ezek a szavak is inkább a jelzős szerkezet irányába tolódtak el, még pontosabban a jelenlegi miniszterelnök, *Orbán Viktor* Gyurcsány általi „méltatását” segítették elő.

Nem állítom, hogy a homéroszi állandó jelzők színvonalát verdesték, de az biztos, hogy a külvárosi kocsimák közönsége sem tudna „ízesebben” (Folytatás a 3. oldalon)

Lendvai Miklós megalázónak érzi a jelenlegi helyzetet.

zolasok meghíúsulnak a tavaszi idényre és egyben a ZTE licence is megszűnhet az MLSZ-nél.

A demonstráción résztvevők úgy tudják: Nagy Ferenc azért nem írja alá a szükséges papírokat, mivel abban kritériumként szerepel, hogy köteles anyagi felelősséget vállalni a későbbiekben esetlegesen felmerülő – egyelőre még ho-

mályos – lehetséges anyagi követelésekkel kapcsolatban.

Lendvai Miklós vezetőedző lapunknak azt nyilatkozta: az utóbbi egy hétben elfogyott a játékosok és az edzők türelme is. A közös munka során is érezhető az óriási feszültség, a létbizonytalanság és az elkésredettség. Mára többek napi megélhetése került veszélybe (Folytatás a 2. oldalon)

Gyurcsány „orbánértékelőjében” hemzsegték a jelzős szókapcsolatok.

Szoci aggodalom

Rajz: Farkas László

– Hallod, ha nem nyerünk áprilisban, az Orbán tovább sanyargathatja a bankokat és a multikat!...

Elérhetőségeink:

Telefon: 92/596-936,
fax: 92/596-937,

e-mail cím: zalataj@zelkanet.hu

Elfogyott a türelem

Szimpatiatüntetés a ZTE fennmaradásáért

(Folytatás az 1. oldalról)

és nem ritka, hogy kénytelenek egymástól vagy éppen a vezetőedzőtől kölcsönt kérni ennivalóra. Lendvai Miklós úgy összegezte a jelenlegi helyzetet: a szakmai stábot ma már nem érdekli, hogy mi vezetett a mostani helyzethez és a gondokért ki okolható. Számukra az a fontos, hogy végre az érdemi munkára koncentrálhassanak!

A demonstráló tömegnek a klub nevében **Tóth Krisztián**, a klub marketingvezetője mondta el a legutóbbi információkat a Nagy Ferenc és az önkormányzat között folyó tárgyalások állásával kapcsolatban. Eszerint: az a megállapodás, amely hetek óta kétségek között tartja a klub vezetését, a játékosokat és a csapat szimpatizánsait egyaránt, minden bizonnyal még a héten megsülehet. Tóth Krisztián el-

mondta azt is: a megegyezés aláírásának reális esélyeiről Nagy Ferenc ma személyesen tájékoztatta a csapatot és a ZTE vezetését is. A marketingvezető szerint Lendvai Miklós játékosai a bajnoki mérkőzésre már nyugodtabban készülhetnek.

Zsuppán Beáta

* * *

Nyílt levélben fordult a ZTE FC Zrt. elnök-tulajdonosához a klub több korábbi labdarúgója, s egykori sikeredzője, **Szöcs János** is, akinek nevét vette fel a ZTE-akadémia.

Mellékeljük a levelet. Sajnos az aláírásoknál a hozzánk eljuttatott kópiáról hiányzik az utolsó név: **Horváth Attila** az aláíró.

* * *

Makacs ember **Nagy Ferenc**. A végsőkéig feszíti a húrt, lassan az egész várost magára haragítja.

Gyülekeznek a szimpatiatüntetés résztvevői.

Kétségbeesetten kapaszkodik romhalmazához, **Poirot** vagy **Sherlock Holmes**, netán **Columbo** kellene annak kiderítéséhez, hogy miért.

Mi az, ami még visszatartja abban, hogy aláírja az önkormányzat által felkínált előszerződést. Azt a nagyvonalú menlevelet, amit nem biztos, hogy máshol megkapna.

A szakadék szélén imbolg, s mégis úgy tűnik, hogy ő diktálja a feltételeket. Ezért nem árt leszögezni:

- Nem a város ejtette ki a ZTE-t az NB I-ből.

- Nem a város akarta eladni részvényeit Nagy Ferencnek, hanem ő ragaszkodott hozzá.

- Nem a város rohant Nagy Ferenchez, hogy nem tudja működtetni a klubot, hanem fordítva történt.

- Nem Nagy Ferenc dobott mentőövet a városnak - többször is -, hanem fordítva.

- Nem a város miatt mennek el a játékosok, hanem azért, mert Nagy Ferenc tartozik nekik pénzzel. A „körvonalazódó” jövőképét már nem eszik meg. Azzal nem laknak jól.

A kialakult botrányos helyzetről a szomszédvár jut eszembe.

2002-ben (a ZTE akkor nyert bajnokságot) az elveszí-

tett kupadöntők és az újabb kiesést követően, **Bíró Péter** személyében új tulajdonos érkezett a szombathelyi klubhoz, ám az „üzletember” cserben hagyta 2004 nyarán a csapatot. A **Lombard** tulajdonosa elvitte a gárda élvonalbeli indulási jogát **Pápára**. Szombathelyen a semmiből kellett néhány nap alatt előteremteni az új klub alapjait: a városvezetők **Do-bány Lajost** jelölték a feladatra, aki 2010 júliusáig ellátta az ügyvezetői teendőket. A futballcsapat **Szombathelyi Haladás** néven az NB II-ben tudott elindulni.

A 2006/2007-es szezon előtt 5%-os tulajdonrészt vásárolt a Haladásban a **Haladás Marketing Kft.** 2007. július elsején az **Illés Béla** és **Halmai Gábor** irányításával működő **Halmill Team Tanácsadó Kft.** szerzett 44%-os tulajdonrészt. A többségi tulajdonos azonban továbbra is **Szombathely Megyei Jogú Város** maradt.

Nagy Ferenc egyelőre még itt van, nem vitte magával romhalmazát és a csapat NB II-es indulási jogát. Ha folytatódik a hazardírozás részeről, elveheti azt majd az MLSZ. Ha valaki - alapos indokkal, például tartozás miatt - jelenti a klubot.

E.E.

Nyílt levél Nagy Ferenc úrhoz, a ZTE FC Zrt. elnökéhez

Tisztelt Elnök Úr!

Zalaegerszeg és Zala megye sportéletéhez hasonlóan bennünket is mélyrehatóan elszomorított a ZTE FC jelenlegi helyzete. Hiszen az 1920-ban alapított, patinás klub meghatározó érték, a magyar labdarúgás egyik jelentős vidéki fellegvára. Számunkra, akik számtalan csúcsot vívtunk a pályán, Zalaegerszeg címerével szívünk felett, nemcsak szeretett városunk csapata, de élő hagyomány, második otthon is, amiért mindig legjobb tudásunk szerint küzdöttünk és ahonnan csak szeretettel kaptunk.

Fontosnak tartjuk, hogy ez az örökség ne szakadjon meg, hogy az a klub színeiben játszó sok száz fiatal, akinek szülei, nagyszülei bennünket buzdítottak, ugyanúgy megéltje a labdarúgás minden szépségét, sikereket érjen el és dicsőséget szerezzen önmagának, a csapatnak és a városnak. Ahogy mi megkaptuk életünk nagy lehetőségét, ők is megérdemlik. De mindez csak egy stabil helyzetű, kiszámíthatóan működő klubban lehetséges.

Ezért mi, a ZTE FC korábbi játékosai arra kérjük Önt, hogy az időhúzás és folytonos kiátkeresés helyett álljon az Önkormányzat megmentési szándéka mellé, mielőbb fogadjon el a méltányos ajánlatot és ezáltal tevőlegesen is működjön közre a klub megmentésében. Mert most már a ZTE család megmaradása, a közel száz éves hagyomány továbbélése, a mi múltbeli sikereink megbecsülése és a fiatalok jövőbeli hasonló eredményeinek lehetősége a tét. Kérjük, gyors döntésével segítse ennek ügyét!

Hajrá ZTE!

Zalaegerszeg, 2014. február 17.

Tisztelettel:

A ZTE FC egykori játékosai:

NÉV

ALÁÍRÁS

Szöcs János
Lang József
Kevéki Zoltán
Mihalecz István
Bifa József
Madár Gábor
Jóni György
Szöcs István
Péter Zoltán
Rappi Sándor
Tóth József

[Handwritten signatures of the players listed on the left]

Ez volt a helyzet lapzártakor, 2014. február 19-én reggel. A legfrissebb információkról honlapunkról:

www.zalatajkiado.hu

naponta értesülhetnek olvasóink!

Ásványvíz-export Zalaszentgrótról

A szénsavas üdítők és gyümölcslevek után ásványvizeinek exportját is elindítja a *Coca-Cola Magyarország*. A cég az elmúlt hónapokban 700 millió forintból – amelyből 210 millió forint uniós támogatás volt – bővítette *zalaszentgróti ásványvíz-palackozóját*, *Bistra* néven pedig egy teljesen új, kizárólag export piacra szánt terméket fejlesztett ki.

A beruházást – az ásványvíz-palackozás elindításával – *Szijjártó Péter*, külügyi és külgazdasági ügyekért felelős államtitkár és *Nikos Kalaitzidakis*, a Coca-Cola HBC Magyarország Kft. ügyvezetője avatta fel február 3-án.

– A nagy nemzetközi vállalatokkal kötött stratégiai megállapodások jelentősen növelik

a magyar exportot és ezen keresztül a magyar gazdaság teljesítményét – közölte Szijjártó Péter államtitkár.

– Az elmúlt két évben a Coca-Cola Magyarország exportárbevétele megduplázódott, 8 milliárd forintról 18 milliárdra nőtt. Büszkén mondhatjuk, hogy dunaharaszti és zalaszentgróti üzeink ma már Európa 22 országának piacait látják el – emelte ki Nikos Kalaitzidakis ügyvezető.

A 4,5 millió lakosú horvát piacra szánt Bistra ásványvízből a tervek szerint 6 millió liter készül az idén, amelynek köszönhetően megközelítőleg duplájára bővül a teljes hazai ásványvíz-kivitel mennyisége.

A társaság mostanáig 12 milliárd forintot költött ásvány-

Jobbról Szijjártó Péter, Manninger Jenő, Nikos Kalaitzidakis és Cseresnyés Péter országgyűlési képviselő.

víz-palackozója fejlesztésére. A NaturAqua – amelyet szintén Zalaszentgróton palackoznak – árbevétel alapján ma már a legnagyobb szereplő a hazai ásványvízpiacon, a NaturAqua Emotion pedig az ízesített ásványvizek kategóriájában a legnépszerűbb termékcsalád.

Manninger Jenő, országgyűlési képviselő, a Zala Megyei Közgyűlés elnöke a zalai kisváros fontos mozzanatának nevezte a beruházást:

– A zalaszentgróti palackozó összesen 200 embernek biztosít munkalehetőséget.

„Már le sem akarnak gazemberezni?” Év- és „orbánértékelő” után...

(Folytatás az 1. oldalról)

fogalmazni. A legenyhébb kifejezés ezekben a jelzős kapcsolatokban talán a *gazember* volt, amit könnyedén, szinte virtuóz módon tudott fokozni a szónok.

A függöny legördült a luxushotel termét megtöltő „éhes proletárok” előtt, s a színész kíváncsian várta, hogy másnap miképpen értékeli előadását a megszólított rivális.

A vasárnapi éértékelőn egyszer sem hangzott el a gazember szó Orbán Viktor szájából, s Gyurcsány nevét sem lehetett hallani.

Dühösen vette ezt tudomásul a DK-vezér. Betette a Tanú című filmet a DVD-lejátszóba, s *Bástya elvtárs* híres monológjához pörgette. Felidézte a szöveget, majd üvöltöni kezdett:

– Mi ez? Hát Gyurcsány elvtársat már le sem akarják gazemberezni? Én már sz..t érek?

Néhány perc múlva aztán – kissé lehiggadva – már ismét a régi volt:

– Szerénység! Ne tömjénezze magát Orbán kolléga! Szerénység! Ha én valamit szeretek magamban, az a szerénység.

E.E.

Bástya elvtársnak sem ízlett a narancs... Még a „mi narancsunk” sem. Gyurcsány pedig egyenesen ki nem állhatja. Már kóros ez a gyűlölet.

Ez gyorsan ment...

A Fidesz-KDNP Zala megyei képviselőjelöltjei (balról): Vigh László, Manninger Jenő és Cseresnyés Péter.

A Fidesz-KDNP mind a 106 választókerületben összegyűjtötte a választási induláshoz szükséges számú ajánlást, mindenhol a szükséges 500 ajánlás többszöröse gyűlt össze már az első napon – jelentette be *Kocsis Máté*, a Fidesz kommunikációs igazgatója keddi sajtótájékoztatóján

Lapunk zártakor, február 19-én, szerdán délelőtt Zala-

egerszegen is sajtótájékoztatóra került sor, amelyen bejelentették, hogy *Vigh László* (Zala megye 1. számú választókerület), *Manninger Jenő* (2. sz. választókerület) és *Cseresnyés Péter* (3. sz. választókerület) képviselőjelöltek is összegyűjtötték a megfelelő számú (sőt annak többszörösét) ajánlást, így már a Fidesz-KDNP hivatalos jelöltjeinek számítanak.

Ez már szolgálat...

Beszélgetés Rigó Csaba kormány megbízottal

Rigó Csaba: – Az ügy és az ügysegéd utazzon, ne az állampolgár.

2013. január elsejével változás történt a magyar közigazgatásban, bevezetésre került a járási rendszer. Zalában hat járást alakítottak ki, a nevükben szereplő székhellyel. Így létrejött a zalaegerszegi, a nagykanizsai, a keszthelyi, a letenyei, a zalaszentgróti, valamint a Lenti székhelyű járás.

Az átalakítás tapasztalatairól kérdeztük Rigó Csaba kormány megbízottat, a Zala Megyei Kormányhivatal vezetőjét.

– *Hogyan lehet megvonni az elmúlt esztendő mérlegét?*

– A közigazgatás átalakításában komoly előrelépés történt, hatékonyabb lett a munka, egységesebb az irányítás, ráadásul a korábbinál kisebb létszámmal.

– *A kisebb létszám meglepő. Ez hogyan lehetséges?*

– Korábban a szakigazgatási szervek a szakminisztériumokhoz tartoztak. Mindenhol volt humánpolitika, informatika, pénzügy, s folytathatnám még. Most mindezek a kormányhivatal törzshivatalába integrálva működnek. Mi biztosítjuk a nyugodt munka feltételeit, de nem szólunk bele a hatósági szakmába, s ez így helyes. Ennek eredményeképpen a kormányhivatalok megjelenésével egy hatékonyabb közigazgatási rendszer alakult ki.

– *2013. január elsejével pedig ismét létrejöttek a járásek...*

– Igen, de nem visszaállításról, hanem egy új járási rendszer kialakításáról van

szó. Zalában hat járás jött létre, ahol egyrészt az önkormányzatoktól átvett feladatokat (építéshatósági, gyámügyi, okmányirodai), másrészt a járási szakigazgatási szervek (földhivatali, munkaügyi, élelmiszerlánc-biztonsági és állategészségügyi, népegészségügyi) teendőket intézik.

– *Hogyan készültek fel az ügyfelek fogadására?*

– Az elmúlt év első intézkedése az volt, hogy a korábban hagyományos munkarendben dolgozó okmányirodák reggel nyolctól este nyolcig fogadják az ügyfeleket. Ennek bevezetéséről pozitív visszajelzéseket kaptunk.

– *Mi adta az ötletet?*

– Egyrészt az állampolgárok, másrészt a korábbi kormányablakok, melyek már eleve hosszított nyitva tartással működtek, s a tapasztalatok nagyon kedvezőek voltak.

– *Voltak gondok a járásek kialakításánál?*

– Zökkenőmentes volt a hivatali szervezet kialakítása, s az ingatlanok és a munkavégzéshez szükséges eszközök is rendelkezésre álltak.

– *Mi a járási közigazgatási rendszer következő szintje?*

– A járási székhely az első szint, s vannak járási kirendeltségeink is. Azokon a településeken működnek, ahol teljes munkaidőben dolgoznak államigazgatási szakemberek, de nem válhattak járási székhellyé. Ilyen például Zalakaros, Hévíz, Pacsa és Zalalövő.

– *A hírek szerint újabb kormányablakok nyílnak...*

– Igen, a jelenlegi kettő mellett (Zalaegerszeg, Nagykanizsa) új járási kormányablakokat nyitunk. A legelső járási kormányablakot Hévízen nyitjuk, majd Lentiben és Zalaegerszegen létesítünk új kormányablakot, s még további öt új járási kormányablak megnyitásának előkészítése zajlik.

– *Kormányhivatal, járás, járási kirendeltség, járási kormányablak. S van még egy szint...*

– Igen, elérkeztünk a települési ügysegédhez, akiknek az a feladata, hogy a kisebb településeken ügyfélbarát módon fogadóórát tartsanak, és segítsenek az állampolgároknak. Célunk ugyanis, hogy az ügy és az ügysegéd utazzon, ne az állampolgár. Az átalakítással szeretnénk pluszokat adni, nem elvenni! Ezen kívül 2014. január 1-jétől a kormány döntése alapján csökkent az ügyintézési határidő: 30-ról 21 napra. Munkánk célja

a feladatok egyértelmű elhatárolása, az eljárásrend gyorsítása és egyszerűsítése, a szervezeti struktúra hatékonyabbá tétele, és a munkatársak képzése. Mindez szemléletváltással is kell, hogy járjon. Minden kedves munkatársamnak azt mondom, mindegy, hogy bal vagy jobb lábbal kel fel, ez itt egy alázatos szolgálat. Aki képes így dolgozni, az alkalmas arra, hogy szolgálja az állampolgárokat a közigazgatásban.

– *Szinte zökkenőmentes volt az átállás, még az ellenzék sem kritizálta...*

– Ez nem véletlen, hiszen a kormány nagy gondot fordított a társadalmi egyeztetésre. A járási határok kialakításánál Zalában is rendkívül körültekintőek voltunk. A bejelentett zalai változtatási igények többségét támogatni tudtunk, melynek eredményeképpen az országban elsőként állapodtunk meg valamennyi, a megyében található települési önkormányzattal.

E.E.

Fizessen elő a Zalatájra!

Olvassa az idén **25 éves** lapot, amely minden hónapban, a harmadik csütörtökön jelenik meg!

Kényes témák, amikkel csak a Zalatáj foglalkozik.

Fizesse elő, így biztosan megkapja!

Előfizethető: szerkesztőségünkben (akár telefonon, faxon, vagy e-mailon!)

Előfizetési díjak:

1 hónapra 190 Ft, 1/4 évre 570 Ft,
1/2 évre 1.140 Ft, 1 évre 2.280 Ft.

**A Zalatáj megvásárolható
ügyfélszolgálatunkon is
(Zalaegerszeg, Rákóczi u. 2-4. I. em. 25.)
hétköznapokon 8-tól 14 óráig.**

Elérhetőségeink:

Zalatáj Kiadó,

8900 Zalaegerszeg, Rákóczi F. u. 2-4. Pf.: 381.

E-mailon: zalataj@zelkanet.hu

Telefon: 92/596-936, fax: 92/596-937

Csökkenő munkanélküliség és munkahelyteremtő tervek Zalában

A Széchenyi Programiroda a megyei területfejlesztést és területi tervezést támogató kiemelt projektje keretében *Zalaszentgróton* tartott konferenciát minap.

A program törekvése elsősorban az, hogy támogassa a megyei önkormányzati, valamint a Balaton Fejlesztési Tanács kapcsolódó terveinek sikerét – derült ki a szakmai program előadásaiból. Elősegítik a megyei és térségi tervezési dokumentumok társadalmi megismertetését, továbbá szakmai tapasztalatcseréket és egyeztetéseket tesznek lehetővé az abban résztvevők számára.

A programiroda ismertetése alapján 21 megyei projektet támogatnak, összesen 500 millió forintból, többek között a *Lechner Lajos Tudásközpont* és további partnerek bevonásával.

A konferenciát *Manninger Jenő*, a Zala Megyei Közgyűlés elnöke nyitotta meg, aki előadásában mindenekelőtt bemutatta a megye intézményfenntartói szerepének módosítását, ami a térségfejlesztési teendők ellátására irányul 2012. január elseje óta. Véleménye szerint az új feladat sem kevésbé létfonosságú, mint a megye korábbi „profilja”, hiszen ugyan a területfejlesztési törekvések azonnal nem látványosak – sok esetben éveket vagy évtizedeket vesz igénybe egy-egy projekt befejezése –, de a területi illetékességet és hatáskört nézve Zalára sokkal kedvezőbb, mint a számos

szempontból hátrányosnak nevezhető a néhány éven át fennálló, regionális felosztás.

Manninger Jenő prezentációját hallgatva a résztvevők megtudhatták, hogy az elmúlt 2 évet tekintve a megyei jogú városokban és a nagyobb városokban, valamint azok környékén a népességszám egyre emelkedő tendenciát mutat Zalában, míg a kisebb falvakban és községekben – az országos átlagnak megfelelően – csökken a letelepedők és a helyben maradók száma. Göcsej vidékén a legrosszabb a helyzet e tekintetben – tette hozzá a megyei elnök.

A felmérési adatokból az is kiderült, hogy ugyancsak a nagyvárosokban és azok térségében emelkedett a foglalkoztatási arány, valamint az iskolázottság színvonala is. Míg a munkanélküliség nem annyira elkerülhetetlen, mint több dunántúli megyében, az jól látható a számadatokból, hogy az átlagos bruttó kereset jócskán elmarad az országos átlagtól, mintegy 52.000 Ft-tal, a jellemzően bruttó 170 ezer forint körüli fizetésekkel.

Manninger Jenő kihangsúlyozta: a foglalkoztatással, valamint a munkaerőpiaci helyzettel kapcsolatban a felmérésekkel és az elemzésekkel óvatosan kell bánni, hiszen a GE Lighting kivonulása, továbbá a Flextronics tömeges elbocsátása jelentősen befolyásolja az adott periódus adatait.

Borsos József, a Zala Megyei Kormányhivatal Munka-

Manninger Jenő, a Zala Megyei Közgyűlés elnöke a megye gazdasági mutatóit ismertette.

ügyi Központjának vezetője a munkaerőpiac jelenlegi helyzetéről is szolt a megjelenteknek. A legutóbbi adatok szerint a megyében mintegy 20 százalékkal csökkent a nyílvántartott álláskereső száma. Jelenleg valamivel több, mint 13 000 munkát kereső személyt tartanak nyilván, ami 4 000 fővel kevesebb, mint egy évvel korábban volt.

A térségek többségében több mint 10 százalékkal kevesebb álláskeresőt regisztráltak, mint egy esztendővel azt megelőzően, *Zalaszentgróton* és *Letenye* térségében pedig a csökkenés mértéke majdnem 30 százalékos volt.

A munkanélküliségi ráta 2013 decemberében 10,5 százalék volt a Zalában, míg 2012-ben, ugyancsak decemberben 12,5 százalék volt a mutató értéke. Az álláskeresők számá-

nak csökkenésével párhuzamosan mérséklődtek a területek közötti eltérések is; a legalacsonyabb, 9 százalék a munkanélküliség aránya *Keszthelyen* és *környékén*, a legmagasabb, 12,2 százalék *Letenye* térségében. A 2012-es év utolsó hónapjában a két térség közötti különbség meghaladta a 4 százalékpontot – hangzott el a zalaszentgróti konferencián.

A Széchenyi Programiroda által szervezett zalaszentgróti konferencián *Kovács Károly*, a „Cseszt Regélő” Nonprofit Kft. ügyvezetője a vidékfejlesztési lehetőségek aktuális kérdéseiről tájékoztatta a résztvevőket. *Süle Katalin*, a Zala Megyei Nemzeti Agrárgazdasági Kamara megyei elnöke pedig az agrárium foglalkoztatási kérdéseiről tartott előadást.

Odonics Zsuppán Beáta

Eredetkutatás...

Rajz: Farkas László

– Simon úr, mégis hogyan sikerült összekaparni ezt a 240 milliónyi summát? Csak nem a Szanyi Tibor piásúvegeit váltotta vissza?!

Angol vagy walesi?

A fantasztikus hagyományokkal rendelkező *FA Kupa* nyolcadöntőjében az *Everton* 3-1-re legyőzte a *Swansea* csapatát. Amikor a *liverpooliak* berúgták a harmadik gólt, a *Sport TV* riportere megjegyezte: nem jellemző az a hitehagyottság az angol csapatokra, ahogy a *Swansea* játszik.

Lehet, hogy letört volt a 2 gólos hátrányban lévő csapat, de angol semmiképp. *Walesi* klub a *Swansea*, de az angol első osztályban szerepel.

Ennyit azért illene tudni. A brit kifejezés talán még elment volna (Anglia, Skócia és Wales alkotja Nagy-Britanniát), de az angol erős volt... (e)

Hirdetésszervezőket

keresünk a megye minden részéből!
Érdeklődni lehet: 92/596-936,
8-12 óráig, illetve 30/378-4465.

A vállalkozások helyzete és lehetőségei Magyarországon

Szakmai konferenciát tartottak minap a Városi Hangverseny- és Kiállítóteremben a *Zala Megyei Vállalkozásfejlesztési Alapítvány* és *Zalaegerszeg Önkormányzatának* szervezésében.

A rendezvényre elsősorban az önkormányzatok, a kormányhivatal, valamint a vállalkozások vezetőit hívták meg.

A fórumot *Vigh László* országgyűlési képviselő nyitotta meg, aki beszédében úgy fogalmazott: hazánk jelenleg a foglalkoztatottság tekintetében nincs olyan kedvezőtlen helyzetben, mint 4 évvel korábban. Jelenleg az aktív dolgozók száma meghaladja a 4 milliót. *Vigh László* ezzel kapcsolatban megjegyezte: szokás, hogy az ilyen számadatok tükrében a legtöbbször az ugyan-csak 10 millió lakosú Csehországhoz hasonlítjuk magunkat, ahol a keresők száma 5 millió főre rúg és hazánknak is ez lenne az ideális. Az országgyűlési képviselő szerint ez reális célnak tekinthető, azonban ennek eléréséhez türelemre van szükség.

Vigh László (balról a második) nyitotta meg a fórumot.

csak beletartoznak a közepes vállalkozások. Ma jellemzően – nemcsak hazánkban, de az unióban is – a mikrovállalkozások vannak többségben. *Csath Magdolna* hozzátette: sajnálatos dolog, miszerint míg például az Európai Unióban a mikrovállalkozásokat kiemelten támogatják, addig Magyarországon ezek a vállalkozások kapják a legkevesebb lehetőséget a finanszírozás területén. A cégeket nézve elsősorban valamennyi kormányzat inkább a

Csath Magdolna kihangsúlyozta: a mikrovállalkozások működését ugyancsak negatív módon befolyásolja az is, hogy az általános forgalmi adót azonnal ki kell fizetniük a számla kiállítását után. Ez így van akkor is, ha a számlán szereplő összeg nem került még kifizetésre. Ezért nagyon sok kisebb vállalkozás egy-egy nagyobb munka elmaradt kifizetése után akár azonnal csődhelyzetbe kerülhet. A bankok finanszírozása szintén nem kedvez a kisebb vállalkozásoknak, hiszen ha kapnak is esetlegesen valamilyen hitelt, akkor azt vagy szinte lehetetlen feltételekhez kötik, vagy olyan hatalmas összeget kénytelenek megelőlegezni a kölcsön felvételének eljárási költségként, amit képtelenek kigazdálkodni. Viszonylag kevés szó esik arról, hogy azok a cégek, amelyek a kis és közepes vállalkozói körből el vannak adósodva, azok is devizahitelek miatt kerültek nehéz helyzetbe. A Magyar Nemzeti Bank Növekedési Hitelprogramja több vállalkozásnak segített abban, hogy forint alapúra válhassák a kölcsöneiket, ami egyfelől jó, viszont az arra kapott összeget csak erre a célra használhatták fel a cégek, a fejlesztésre nem.

Nagy András, a Zala Megyei Vállalkozásfejlesztési Alapítvány ügyvezető igazgatója lapunknak úgy nyilatkozott: a mikrovállalkozások mindig is nagyobb kockázatot jelentettek a hitelezők számára, hiszen általánosságban elmondható, hogy ezek a vállalkozások rendelkeznek a legkevesebb tőkével. Ezt a szektort a bankok nem finanszírozzák, ezért az

Európai Unió a mikrohitelzést támogatja. Ennek lényege, hogy nem csak piaci és üzleti alapon juthatnak támogatáshoz a vállalkozások, hanem figyelembe veszik a társadalmi és szociális helyzetet is. Így például kiemelten támogatják az új vállalkozást indítókat, a bevándorlókat, a hölgyeket, a pályakezdő vállalkozókat.

Zala megye aprófalvas településszerkezetéből adódóan a vállalkozások összetétele is meglehetősen speciális. Zalaiban nagyon kevés az igazán nagy cég. *Nagy András* elmondta: mindössze 21 nagy foglalkoztató működik a megyében, közülük csupán kettő az, ahol 1000 főnél többen dolgoznak. Az ideális az lenne – és a cél is az –, hogy olyan közepes és nagyvállalatokat telepítenének a régióba, amelyek működéséhez akár beszállítóként, akár más formában mikrovállalkozások tudnak kapcsolódni. A vállalkozásfejlesztési alapítvány ügyvezetője hangsúlyozta: egy vállalkozás életképessége és sikere azon is múlik nagyrészt, hogy az új feladatot vállaló személy valóban olyan területen indít-e önálló céget, amelyhez ért és amelyet szeret. Ezen kívül a piaci igények felmérése szintén elengedhetetlen, hiszen sokan követik el azt a hibát, hogy olyan vállalkozásba fognak, amelyből már adott esetben több is létezik ugyanazon lakóhelyen vagy éppen a potenciális ügyfelek körében nem keresett az adott termék vagy szolgáltatás. A finanszírozás, a hozzáértés és a piaci viszonyok felmérése. Ez a három tényező határozza meg azt, hogy egy kis vagy közepes vállalkozás mennyire lesz hosszú távon piacképes – hangsúlyozta *Nagy András*.

Odonics Zsuppán Beáta

Fotó: Seres Péter

Dr. Csath Magdolna (balról) részletesen vázolta a vállalkozások helyzetét.

Az eseményen előadást tartott *dr. Csath Magdolna* közgazdász professzor, aki lapunk kérdéseire válaszolva elmondta: a kis és közepes vállalkozásokat érintő kérdések körének helyzetével kapcsolatban mindenekelőtt szét kell bontani a meghatározás alá tartozókat. A kis és közepes vállalkozásokat ugyanis három részre osztjuk. Ide tartoznak egyfelől a mikrovállalkozások, amelyek általában 1-9 fő közötti foglalkoztatottal bírnak. Szintén ide soroljuk az úgynevezett kisvállalkozásokat és ugyan-

közepes vállalkozások helyzetbe hozására fektet nagyobb hangsúlyt. A támogatásban történő hátrányos megkülönböztetés okait elsődlegesen abban látja a szakember, hogy a mikrovállalkozások körében található például a legtöbb családi, építőipari vállalkozás, amelyek egy része – mint ismeretes – a láncartozások miatt ellehetetlenült az utóbbi években, évtizedekben. Az ilyen jellegű kisebb vállalkozásoknak kockázatosabb akár fejlesztési hitelt is folyósítani, mint a stabilabb, nagyobb cégeknek.

Elérhetőségeink:

Telefon:
92/596-936,
fax:
92/596-937,

e-mail cím:
zalataj@zelkanet.hu

Értékelések és értékek

Évértékelők jegyében telt a hétvége. Gyurcsány Ferenc szombaton, míg Orbán Viktor vasárnap állt közönsége elé. Az egynapos időrendi különbség mellett számos eltérést tapasztalhattunk a két politikus beszédét hallgatva.

Gyurcsány előadása túlnyomórészt Orbánt ostromozta, beszédének politikai üzenete lényegében kimerült abban, hogy le kell váltani a miniszterelnököt s azzal minden jó lesz.

Orbán Viktor az ország eddigi eredményeiről, azok külső és belső támadásokkal szembeni megvédéséről beszélt. Az „őszödi Cicero” még a keresztvizet is levette volna Orbánról, gazembernek, hitvány ember-

nek titulálta a miniszterelnököt, ő viszont direktben számára sem vette legádázabb politikai ellenlábásának nevét. Mondhatnánk, hogy a sas nem kapkod legyek után, de Gyurcsány nem légy a politikai „rovargyűjteményben”, hanem legalábbis dongó, de inkább lódarázs...

Anélkül, hogy tartalmilag elemeznénk a két „évértékelőt” – megteszik ezt a politológusok –, elég figyelniük a két beszéd stílusára. Míg Gyurcsány képtelen volt teljességgel elszakadni őszödi roffenésének retorikai elemeitől, Orbán konzolidált (középre beszélő) előadást tartott a sok fiatal arcot magában tudó közönsége előtt.

„Simonozás”?

A rendszerváltozás korai, lassan a feledés homályába vesző esztendőiben közszájon forgott egy fogalom: a *tocsikolás*, ami bizonyos pénzügyi umbuldák által tisztességtelenül megszerzett pénzek bezebelesének fedőneve volt.

Napjainkban *Simon Gábor* neve hangzik el legtöbbször a különböző híradásokban. Simon a legutóbbi napokig szocialista képviselő, *Mesterházy Attila* egyetlen helyettese volt, mígnem kiderült, hogy a harcos „éhségmenetelő” nagyjából 240 millió forintnak megfelelő valutát parkoltat egy bécsi bankban. Ami nem lenne baj, nem volna törvénybe ütköző cselekmény.

A baloldal belterjes világát súlyosan érintő probléma onnan indul, hogy fenti nem csekély summa eredete nem hogy homályos, hanem egyszerűen ismeretlen. Simon több évre visszamenően megfeledkezett arról, hogy vagyonyvilágát feltüntesse, csakúgy kiment az

agyából az is, hogy befizesse utána a mintegy 50 milliós tételre taksált adót.

A szocialisták mostanáig volt második embere csúnyán befürdette pártját is az eltitkolt százmilliói kapcsán kialakult botrányban. A szocialistáknak – így a kampány hivatalos indulásakor – úgy kellett az újabb „ügy”, mint apácának a gyermekáldás. Mesterházyék még ki sem kecmeregtek a bajai videó okozta botrányból, most megint Simon titkos betétjével kapcsolatban kell magyarázkodniuk, ahelyett, hogy a direktbe forduló kampányfelfordulatokra koncentrálhatnának teljes gőzzel.

Eme szösszenet elején szó esett a tocsikolásról, *Márta asszony* hajdani dicstelen tranzakciói következtében a közbeszédbe bekerült fogalomról. Meglehet, hogy ezen túl, a homályos vagy ismeretlen eredetű pénzek elrejtését, adózás alóli kivonását „simonozásnak” fogjuk hívni? *F.L.*

Az évértékelőre érkezik Orbán Viktor.

Az „Őszödi Cicero” még a keresztvizet is levette a miniszterelnökről.

– Végig füleltem a beszéd alatt. Itt senki sem kiáltott „Kötelet!”.
A szerző illusztrációja

HIRDETÉSÉT feladhatja a
Zalatáj havilapban.
Telefon: (92) 596-936; Fax: (92) 596-937;
E-mail: zalataj@zelkanet.hu

Az évértékelésként beharangozott előadásokat nyilvánvalóan kampányindító beszédnek kell tekintenünk. A jobb- és baloldal két vezérégyéniségének hétvégi szónoklatának stílusa, s nem utolsósorban értékrendje közötti különbség, eligazodást kínál az értők számára Magyarország

jövőjét illetően. Az Orbán által hivatkozott székely góbétól tudhatjuk, hogy „... az út nem visz sehová. Az úton menni kell!” A kormány elindult egy úton. Hogy meddig jut rajta, hogy Magyarország akare menni ezen az úton? Április 6-a választ adhat rá.

f.l.

Paksi és más állami hitelek

Atomkeringő... Dobrev Klára és Gyurcsány Ferenc is jól járt Pakssal. A házaspár cége 80 millió forintot kapott az atomerőműtől.

Kevés szót érdemel, mégsem lényegtelen, hogy a baloldali ellenzék hevesen támadja a leendő *paksi atomerőmű* bővítést. Mára több napvilágra került tényből egyértelműen kiderült, hogy kormányzásuk idején nagyon is szerették Paksot és támogatták annak bővítését is, mégpedig éppen orosz technológiai közreműködéssel. Ez a kritika is rájuk égett, mint a *bajai videó*.

Ennek ellenére nem árt, ha az ügyet még egyszer alaposan áttekintjük. A beruházás műszaki teljesítményének hatékonyságát, azaz olcsó áramtermelő képességét kétségbe vonni nem jelent mást, mint az alábbiak alaptalan feltételezését:

1. Az oroszok elhülyültek, mert az új generációs erőműveik – szemben a régiekkel – már drágán termelnek áramot. A ma is működő négy blokk ugyanis minden kétséget kizáróan a legolcsóbb áramot termeli, olcsóbbat, mint a többi erőműünk és veri az időközben zuhanórepülést végző importáram árakat is.

2. Mindazok, akik rajtunk kívül is orosz nukleáris technológiát rendelték, szintén elvesztették a józan eszüket, vagy vellejükig korruptak, ha nem amerikai, francia, vagy éppen koreai megoldás mellett döntöttek. Mivel mindez természetesen képtelenség, az olcsó, vagy drága áram kérdését ezzel le is zárhatjuk.

Nagyon rossz és főként kockázatos a hitel is, amit az oroszok ajánlanak – zengi a kritikuskor kórusa. Ennek sikerével kecsegtető hangoztatásához igazán halálmegvető bátorság kell, amit nagyban segít a közvéleménynek pénzügyekben való több évtizedes homályban tartása, a valós dolgok elhallgatása és dajkamesék kiagyaltása és ezek kötelező penzumként történő súlykolása.

A legmakacsabb „időtálló” hazugság ezek közül, hogy az ország többet fogyasztott, mint amit megtermelt, a Nyugat hiteleiből éltünk. Azt azonban soha nem hallottuk az elmúlt évtizedekben, hogy a felvett hitelek éppen mit fogyasztottunk túl, mert nem volt ilyenről szó. A hitelekkel az országból az államkasszáknak jogosan járó és külföldre csempésztett pénzeket kellett hitelfelvételkel pótolni ugyanis. Hatalmasak voltak az elszennvedett árfolyamvesztések, évről évre a kamatokra is újabb hiteleket vettek fel, valamint az export alul-, az importnak meg a túlszámlázásával húzták ki a pénzt az országból. A hitelek nem árukat és főként nem hasznat hozó létesítményeket, hanem az államkasszán korrupt módon keletkezett lyukakat finanszírozták. Nemzetközi elemzések a hazánkból kilopott pénzt és a csalárd módon elszennvedett vagytonvesztést mintegy 250 milliárd euróra becsülik, ami megfelel két évünk teljes gazdasági teljesítményének.

Paks azonban nem egy nagy lyuk lesz, hanem egy olcsó elektromos energiát termelő és nagyon is látható mű, mintegy 12 milliárd euró értékben, amihez az oroszok 10 milliárd eurót kölcsön adnak harminc évre, nekünk meg két milliárdot kell önrészként betenni. (Azt az aggodalmat, hogy az oroszok majd nem tudnak folyósítani, viccként sem fogadhatjuk el, lévén ma is – hála az energiahordozó bőségüknek – közel ezer milliárd dollár devizatartalékuk és jó ezer tonna aranyuk van.)

Azt is mondják a „balmegmondók”, hogy a hitel drága lesz. Először is rögzítsük, hogy hazánk még soha nem kapott harminc évre hitelt, mert harminc év alatt itt eddig mindig történtek olyan dolgok, amik

kérdéssé tették a visszafizetést. Kértek harminc évenként visszafizetni és gondolkodni! (1984-2014, előtte 1954-1984, előtte 1924-1954, előtte 1894-1924) Öröm tudni, hogy előre menet az oroszok nem látnak a hitel visszafizetését gátló akadályokat a futamidőre. Ami az orosz ajánlatot illeti, annak ára alacsonyabb, mint a harmincéves amerikai kincstári kötvény, megfejtve a ránk vonatkozó csupán ötéves felárral, pedig az USA AAA minősítésű, minket meg még mindig bővíltban tartanak a hitelminősítők a „balmegmondók” legnagyobb öröme, az oroszok meg ezzel nem törődnek ugyanazok nagy szomorúságára.

Természetesen „balmegmondóink” nem bocsátkoznak számszaki elemzésbe, amikor azt mondják, hogy Pakssal eladtuk a magyar jövőt, nagyon rossz boltot csináltunk. Egyrészt létrejön egy kizárólagosan állami tulajdonú nagy értékű vagyontárgy, amit mindjárt működésbe lépésekor tovább értékel a piac, lévén olcsó és nagy áramtermelő képessége, amit a piac megfizet jóval jobb áron, mint ahogy az az áramot megtermeli, tehát nagy profittal, az ő szavuk járása szerint versenyképesen.

Ez az értékes vagyontárgy magyar állami tulajdon marad és éves profittermelő képességének legalább hússzorosát éri majd. Ha máson nem is, de

legalább tíz évig, hogy két Paksnyi olcsó áramunk lesz, amíg a régi és a felépítendő új blokkok együttesen termelnek.

Kétségtelen, hogy a felesleges áram eladásából befolyt deviza javítja a fizetési mérleget, lehetővé teszi, hogy egyre több külföldi hiteltől megszabaduljunk, egyre kevesebb hitelkamat áramoljon ki az országból, mert ha kevesebb hitel kell, akkor olcsóbban is adják. Ez pontosan fordítva van, mint a közönséges áruknál. Ha egy egész gépkocsi flottát vásárol valaki, komoly árendeményeket kaphat, de ha növekszik a hitelhőse, akkor növekszik a hitelező mohósága, aki hivatkozik a megnövekedett visszafizetési kockázatra és egyre nagyobb felárakat követel. Ezt aztán természetesen tudhatnák a balliberális bírálók, hiszen az ország a saját bőrén érezte 2002-2010 között, de mára ez feledésbe ment.

Szólni kell arról is, hogy nekik milyen atomerőmű üzlet tetszene, mert hogy általában tetszik, annak a parlamentben szavazatukkal is tanújelét adták. Szóval ők készpénzért vásárolnának, amihez hitelt a „piacon” vennének fel, ahol maximum öt-hat évre kapnának hatalmas felárakkal. Így többször is ki kellene menni a „piacra”. A kivitelezést természetesen nyugati fővállalkozóra bíznák, akinek bagóért dolgozhatna a honi alvállalkozó társadalom. A kivá-

A szocialista Józsa István vállalkozásának még zsírosabb falat jutott. Cége 6,6 milliárd forintnyi megrendeléshez jutott a Paksi Atomerőműtől.

azon elgondolkozhatnának a bírálók, hogy a magyar energiaszektor privatizálásakor miért is kellett nyolc százalékos eszközarányos profitgaranciát adnia a magyar államnak. Amint kiderült, garancia nélkül is ennél jóval többet termelt ki az elmúlt tizenöt évben a szektor úgy, hogy hála a nagy szerencsének, Paks nem is lett eladva, hanem nekünk termel olcsó áramot. Most meg olyan helyzet áll elő

lasztott technológia szállítóját bevinnék kisebbségi részvényt, de menedzsment jogokkal, mert ugye ő ért az atomhoz. Az áram ára igazodna valami olyan indexhez, aminek garantált az évenkénti emelkedése. A négyes metró építéséből tanulva tényleg sok balliberális ötlet nyerhető, amiért ma fizethet az adófizető.

*Boros Imre
közgazdász*

Gikszer...

„A troll az internetes szlengben olyan személy, aki provokatív, ingerlő módon, tárgyhoz nem tartozó üzenetekkel bombáz egy online közösséget (például internetes fórum, chat, blog, levelező lista), vagy személyes hitbéli meggyőződését ellentmondást nem tűrő, pökhendi erőszakkossággal sulykolja, azzal a konkrét szándékkal, hogy más felhasználókból heves reakciókat provokáljon ki, vagy egyéb módon zavarja, lehetetlenítse el a témába vágó eszmecserét.”

Hogy miért citáltam ide a Wikipédiából ezt a definíciót? Az egyik ismert internetes por-

tál adta hírül, hogy megtámadták az ATV-t a DK-s trollok. Ez így első blikkre meglehetősen hihetetlenül hangzik, hiszen a szóban forgó televízió egyértelműen a baloldali szöcsöve. A DK Gyurcsány Ferenc pártjának, a Demokratikus Koalíciónak rövidítése. Akkor ugyan miért estek neki a DK-hoz kötődő trollok az ATV-nek?!

Nos, az történt, hogy az elmúlt hét szombatján, nevezett tévé élőben közvetítette volna Gyurcsány Ferenc évértékelő beszédét. A közvetítés viszont Gyurcsány szövegének korai szakaszában műszaki-technikai okokból befuccsolt, s a gikszer nem is sikerült kijavítani.

Agyhasadás

Különös dolog az atomenergia. Megítélése gyakorta változik. Attól függően, hogy a baloldal éppen kormányon vagy ellenzékben van, mindenképpen más a bizonyítványa.

Balliberális kurzus regnálása idején az atomenergia kívánatos. Szükséges. Sőt, fejlesztésre érdemes.

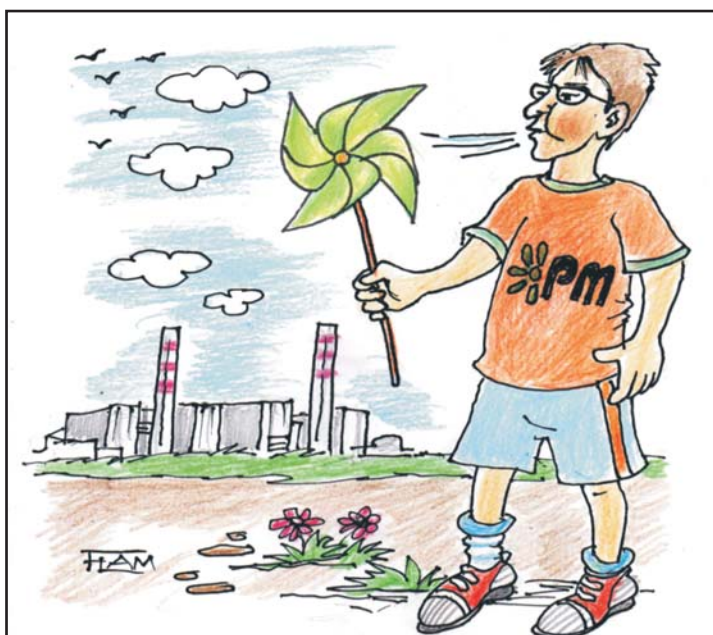
Miért? Mert az atomenergia olcsó. Hatékony, tiszta és környezetbarát. Ezért szeretik kormányzati idejükben a baloldali potentátok. Az már igazán elhanyagolható körülmény, hogy némely szocialistáknak szépen fialt is Paks...

Amint ellenzékbe kerülnek az addig atompárti balosok, nyomban átértékelődik az atomenergia. Drága, veszélyes, bővítése eladósítja az országot – mondják, s mindjárt felhagad bennük a gyanú, hogy a jobboldalhoz köthető vállalkozók fogják lefőlni a megrendelések hasznát.

Nohát, így változik ciklikusan napjaink leghatékonyabb energiaforrásának baloldali tetszési indexe. Kormányzati pozícióban oké, ellenzékben nyet.

Agyhasadás...

f.l.

Karácsony Gergő szélenergiával váltaná ki Paksot.

Rajz: Farkas László

Somogyi Zoltán, megpróbálta menteni a helyzetet, aztán kifakadt...

Hogy az ATV hithű nézői mégse maradjanak a baleszmés betévfalatjuk nélkül, az adó Somogyi Zoltán betelefonálós műsorát kezdte sugározni.

Attól a pillanattól kezdve a DK-sok olyan intenzitással csörgették a műsor telefonszámát, melyet hadi összefüggésben csak a voronyezsi pergőtűzhöz lehetne hasonlítani. A tudósítás szerint a felbőszült trollok lehordták mindennek az ATV-t, meggyanúsítva azzal a normális ésszel elképzelhetetlen körülménnyel is, hogy szándékosan szakították meg a Gyurcsány-beszéd sugárzását. Partatlan mocskolódásukban odáig jutottak, hogy még bizonyos altáji dugdosást is kilátásba helyeztek.

Somogyi Zoltán próbálta konszolidálni a helyzetet, az

élő adásban ez hellyel-közzel sikerült is neki, de másnap kifakadt. Internetes blogjában a következőket írta: „Amit a baloldalon műveltek az ATV-vel sokan, az maga volt a szégyen. Én a magam részéről kiszállok ezennel a kormányt aktívan kritizálók közül, mert megijedtem attól, tulajdonképpen kik is követelik itt maguknak a hatalmat”.

Itt viszont rajtunk a csodálkozás sora. Somogyi Zoltán – politológus léte – csak most döbbsent volna rá, hogy kik azok, akik maguknak követelik itt a hatalmat?! Vagy egyszerűen csak azt a „nem dakota” közmondást sem ismeri, hogy „Aki korpa közé keveredik, megesszik a disznók!”?

f.l.

ÚJ!

ÚJ!

Indítógátlós (IMMOBILIZERES)
autókulcsmásolás az
autótípusok 85 %-ához
kedvező áron!

ÚJ!

Zalaegerszeg, Széchenyi tér 5.

Tel.: 30/471-1000

Nyitva tartás: h-p.: 7³⁰-11, 12-17 • sz.: 8-12

ÚJ!

FARKAS PÁLINKA

NagyLengyel

– Bérfőzés

– Palackozás

– Igény szerint cefrebeszállítás

Várom régi és leendő ügyfeleimet!

Telefon: 92/380-037

Ügynökjáték a beállóssal

Meddig tart ez még? Ha van ennek a rendszerváltásnak nevezett átalakulásnak nagy bűne, akkor ez az. Vajon miért nem lehetett 1990-ben egyszer és mindenkorra rendbe tenni és lezárni az ügynökmúlttal kapcsolatos dolgokat? Már rég túl lennénk ezen az egészen. Úgy, ahogy ez például Csehországban vagy Németországban történt.

Tiszta lappal kezdhettük volna történelmünk új fejezetét. Így azonban gyanúk, kételyek, időzített bombák maradtak. Megmérgezve a jelent.

A napokban egy országos bulvárlapban az jelent meg, hogy Kereki Zoltán, a Haladás, majd a ZTE 37-szeres válogatott labdarúgója állítólag ügynök volt. A lap szerint a Vas Megyei Rendőr-főkapitányság III./III. osztályának titkos megbízottja Kőszegi fedőnéven rendszeresen beszámolt az 1978-as, argentinai világbajnokságon szereplő magyar csapaton belül uralkodó hangulatról. Mindezt Takács Tibor, az Állambiztonsági Szolgálatok Történelmi Levéltárában dolgozó tudományos kutató írja a „Labdarúgó világbajnokságok és állambiztonság a Kádár-korszakban” című publikációjában. A történész szerint „az illető kartonjából kiderül, hogy 1976-tól 1982-ig volt hálózati személy, három évig jelentett... a szervezési dossziéja nincs meg...”

Vajon miért csak most jutott valaki(k)nek az eszébe, hogy előhozakodjon ezzel az üggyel? Kinek állhat az útjában Kereki Zoltán 24 évvel a rendszerváltás után?

Erre kerestük a választ beszélgetésünk során...

– Vajon miért most jelent meg ez a cikk?

– Nem vagyok pozícióban, sőt jelenleg munkám sincs, po-

litikai ambícióm nincsenek, a közéletben nem veszek részt. Két és fél évem van a nyugdíjig. Ennek ellenére mégis útjában állhatok valakiknek. Sok e-mailt kapok – ezek kivétel nélkül bátorítanak –, s több érdekes dolgot is felvetnek a levélírók. Ezek természetesen érintik a labdarúgást is, az azzal kapcsolatos lehetséges változásokat is.

– Válogatottbeli csapattársaidat megdöbbenette a hír, Zombori Sándor, Nagy László, Pintér Sándor, Fazekas László elképzelhetetlennek tartja, hogy valaki jelentett volna a labdarúgók közül. Bálint László szerint, ha a csapatvezetők között voltak beépített emberek, akkor nem volt szükség Kerekire.

– Már az is gerinctelenség volt, hogy előbb kérdezték meg őket, s csak utána fordultak hozzám. Mindegyik azt mondta, hogy felejtsek el ezt. Mit tudunk mi akkor politizálni? Ha a szurkolói ankétokon elmondtuk, hogy a vezetők nem fizettek ki bennünket, akkor mi kinek az oldalán álltunk? Azok a vezetők az MSZMP által kinevezett funkcionáriusok, a pártállam bizalmi emberei voltak. Mi pedig azt mondtuk, hogy ezek a vezetők becsaptak bennünket.

– Hogy érzed most magad?

– Eddig is gond volt a cukrommal, most még magasabb az érték. Nem sokat aludtam ezekben a napokban. Tudod milyen borzasztó helyzetben vagyok? Ha hallgatok, akkor azt mondják, hogy ez a piszok Kereki biztos benne volt. Ha beszélek, akkor is ezt mondják. Kegyetlenül nehéz helyzet ez.

– Mielőtt folytatnánk a beszélgetést megkérdelem: hozzájárulsz ahhoz, hogy a birtokodban lévő két beszámolót, amik

A földön fekvő Kereki Zoltánt köszöntik társai 1977. április 30-án. Az ő fejesgóljával 2-1-re nyert válogatottunk a Szovjetunió ellen. Következett a Bolívia elleni interkontinentális selejtező, ahonnan kettős győzelemmel (6-0, 3-2) jutottunk ki az 1978-as VB-re.

a levéltárból származnak, megosszuk az olvasókkal?

– Természetesen.

*
Íme az említett anyag:

Részlet „Kőszegi” fedőnevű titkos megbízott szóbeli beszámolójából, 1978. július 6.

Kérdés: Az elmúlt alkalommal jelentetteken kívül barátodtól hallottál-e még valamilyen egyéb zavaró körülményről, amelyek befolyásolták a játékosok hangulatát és kihatással lehetnek teljesítményükre?

Válasz: Még két dolgot említenék ezzel kapcsolatban, amit ugyancsak barátomtól hallottam és szerinte ez a két dolog nagyban megrontotta a morális egységet a csapatnál, amely az Anglia (és) Argentína ellen elért eredmények után amúgy is elég rossz volt. Ez a két körülmény még tovább fokozta a morális egység szétbomlását és tulajdonképpen döntő szerepe volt – a korábban jelentetteken kívül – a csapat sikertelen világbajnoki szereplésében. Az egyik ilyen körülmény az volt, hogy a magyar játékosok ígéretet kaptak, hogy a világbajnokság után fogják kifizetni részükre a bejutási prémiumot, játékosként 5-6 ezer dollár összegben, tehát valutában való fizetésről volt szó. Ezért az ígéretet a felelősséget tulajdonképpen senki sem tudta vállalni, ez egy ígéret volt a játékosoknak a vezetők részéről. Ez egyébként szóbeszéd volt a játékosok és a vezetők között is. És tulajdonképpen ebből az ígért prémiumból játékosként átlag 80 ezer Ft bejutási prémium lett, ami magában foglalja a világbajnokságon történt szereplési jutalékot is.

A másik ilyen körülmény ugyancsak anyagi vonatkozású, ami szintén ígéret volt a játékosok felé. Még pedig a kint tartózkodásuk ideje alatt fizetendő napidíj. A játékosok erről a Hétfői Hírekből, valamint Kri-

zán Józsefnek, az MLSZ főtitkárának a Fórum műsorban elhangzott nyilatkozatából értesültek, amelyek szerint a kint tartózkodásuk alatt emelt napidíjat fognak kapni. Ebből nem lett semmi, mivel 5,5 dollárt, a hivatalos napidíjat kaptak csak meg.

Jelzet: ABTL 3.1.2 M-38117 29-30

Részlet „Kőszegi” titkos megbízott szóbeli beszámolójából, 1978. július 12.

Kérdés: Az Európából történő elutazás és az Argentínába való megérkezésről, valamint az ott tartózkodásról miket mondott el barátod?

Válasz: Barátom szerint a magyar küldöttség Európából Párizsból utazott el Buenos Airesbe. Párizsban csatlakozott hozzájuk Páder (János) elvtárs, az OTSH elnökhelyettese, Király Ferenc, a válogatott sajtóattaséja, Keszthelyi Mihály, Mezei György edzők és Tóth András labdarúgó. Argentínában biztonsági okokból a küldöttség úgy el volt zárva a külvilágtól, hogy ott megkeresni vagy megkönyövezni a játékosokat és a vezetőket szinte lehetetlen volt. Így a kint élő magyarokkal személyes találkozás sem jöhetett létre.

Buenos Airesből az argentinok elleni mérkőzést követő napon utazott el a magyar válogatott Mar del Platába Buenos Aires központjában egy kis katonai repülőtérrel egy kb. 40 személyes kormánygéppel. Ezen a repülőtéren helikopterek és személyszállító katonai vagy kormánygépek voltak. Mar del Platából autóbusszon utaztak tovább szálláshelyükre, egy tengerparti üdülőtelepre, Chapadmalba. Itt egy szakszervezeti üdülőben voltak elszállásolva. Barátom szerint ez a terület, ahol az üdülő van, valójában Videla tábornok nyári rezidenciája. Lehet, hogy nem pontosan az az üdülő, ahol a magyar

Az egerszegi csapat kapitányaként Nyilasi Tiborral fog kezét egy ZTE-FTC találkozó előtt.

csapat szálláshelye volt, hanem annak környéke. A magyar csapat szálláshelye inkább a rezidencia személyzetének vagy a kormányőrök otthona lehet. Az üdülő környékén katonai alakulatok voltak. Ezen a szálláshelyen még a magyar újságíróknak is nagyon nehezen és körülményesen lehetett bejutni a csapathoz. Így barátom szerint a magyar küldöttség tagjai szinte kizárólag csak a szálloda személyzetével találkozhattak. Nem tapasztalta, hogy a személyzet a küldöttség valamelyik tagjával szorosabb kapcsolatot alakított volna ki.

Kérdés: 1978. június 11-én Buenos Airesben egy magyar klub látta vendégül a küldöttséget. Ezzel kapcsolatban mit hallottál barátodtól?

Válasz: Barátom szerint a magyar labdarúgó válogatott világbajnoki szereplését követően, a franciák elleni mérkőzés utáni napon Buenos Airesben, a külvárosban, az ott élő magyarok klubjában fogadást adtak a küldöttség tiszteletére. Ez a fogadás mindössze kb. 1 óráig tartott, elég rossz volt a hangulat. Ismerkedésre, barátkozásra nem volt lehetőség, különültek a vendégek és a vendéglátók is. Elég hivatalos formában zajlott le az egész. Krizsán József köszöntötte a klubban összegyűlteket. A magyar hazáról beszélt és kérte őket, hogy legyenek hűek hozzá, ha távol élnek, akkor is.

Barátom még elmondta, hogy valamilyen dalárdának a klubja, azt nem említette, hogy melyik emigráns szervezethez tartozik, és a vezetőjét sem tudta megnevezni. A fogadáson kb. 200-300 fő volt jelen. Az idősebbek 1929-30-as években mentek ki Argentínába, a második, harmadik generáció már nem nagyon beszéli a magyar nyelvet, a hivatalos spanyol nyelvet beszélik. (...)

Ellenséges tartalmú propagandaanyag terjesztése nem volt. Tudomása szerint levél vagy üzenet továbbítására a küldöttség tagjai közül senki nem kérték meg.

*

– Sokan hívtak telefonon a cikk megjelenése után?

– Százasával kapom az e-maileket, s nagyon sokan hívnak te-

lefonon. Eddig még senki sem írta vagy mondta azt, hogy Zoli, szégyelld magad! Egyszerűen nem akarják elhinni, amit írnak rólam. Több újságíró is kérészt, s ők sem értik ezt az egészet.

– Hol zajlottak azok a beszélgetések, amikből aztán a „jelentések” készültek?

– A szombathelyi BM-klub éttermének a vezetője apósom testvére volt. Gyakran megfordultam ott, de fogalmam sem volt, hogy a vendégek közül ki a rendőr, s ki nem. A rokonom időnként figyelmeztetett, hogy óvatosabb legyek, amikor a vendégekkel beszélgetek. A téma szinte mindig a foci volt. Értetű, hogy kíváncsiak voltak a szurkolók, hiszen abban az időben gyakorlatilag az egyetlen vidéki játékos voltam a válogatottban.

– Beszéltél arról is, hogy nem kaptátok meg az 1978-as VB-re való kijutásért beígért prémiumot?

– Természetesen. De erről a többi játékos is mesélt. Személyenként 5-6 ezer dollárról volt szó. Az ígért dollárból nem lett semmi, végül is 80 ezer forintot kaptunk a kilenc mérkőzés után. Összehasonlításképpen: most 1,3 milliárd forintot osztottak volna ki a játékosok között, ha kijut a válogatott a brazilai világbajnokságra.

– A szervezésnek megvolt a szokásos forgatókönyve. Aláírtattak veled valamit?

– Nem. Semmiféle jelentést nem készítettem, s szervezési nyilatkozatot sem írtam alá. A mai fiatalok talán nem is tudják, hogy az akkori BM-klubok zárt vendéglátóhelyek voltak. Egyszerű civil halandó oda nem mehetett be. Csak a fegyveres alakulatok tagjai és a politikusok. Én – mint rokon – bemehettem. Nem sok embert ismertem, engem viszont mindenki. A mostani labdarúgók nem is érthetik, hogy mit jelentett az 1970-es években válogatott labdarúgónak lenni. Ráadásul öt évig az egyedüli vidéki játékos voltam. Ez körülbelül azt jelentette Szombathelynek, mint Zalaegerszegnek később Péter Zoltán.

– Kire gyanakszol? Kinek lehet érdeke, hogy Kereki-ügy legyen most, 2014-ben?

Jellegetes Kereki-mozdulat: kapura fejel egy Haladás-Tatabánya mérkőzésen.

– Egy hete meditálok, próbálom összerakni a fejemben a részleteket. Bárkit megkérdezhetsz a környezetemben: én alapvetően jóindulatú ember vagyok. Ha haragszom is valakire, az egy nap alatt elmúlik. Jöjjön ide az az ember, akinek problémája van velem, s mondja a szemembe: Zoli, te ártottál nekem! Jártam bent a levéltárban, s olvastam azt az iratot, amiben jelentettél rólam. Magát a cikket sem értem logikailag. Itt vagyunk a választások előtt... Minden párt hozzájárul ahhoz, hogy a III/III-as ügyosztály iratai nyilvánosak legyenek. Hát legyenek. De tudod mi a gond ezzel? Valakiét benthagyják, másokét kiveszik, vagy már rég kivették. Mi ez az egész? Az életemet ezzel tönkre tudják tenni! Nem tudom, hogy mit akarnak elvenni..., de odaadom.

– Az említett „Köszegi” fedőnevű titkos megbízott szóbeli beszámolójában semmi olyan nem szerepel, ami a játékos-társakra nézve terhelő lenne...

– Én arról beszéltem, hogy a vezetők ígérték 5-6 ezer dollárt, s nem teljesítették ezt. S akkor mi van? Ez még mindig zavar valakit?

– Hívott már valaki az akkori vezetők közül (ha még élnek), hogy elnézést Zolikám, de valóban dolgot állítasz, mi azt pénzt (dollárban) kifizették?

– Nem. Nem is mondhatnának ilyent.

– Ezekből a „jelentésekből” inkább az tűnik ki, hogy elégedetlenek voltak a vezetők-

kel, akik azért megbízható kádereket, az MSZMP emberei voltak...

– Őket kritizáltuk. Akárhogy is próbáljuk ezt értelmezni – még 36 évvel a történetek után is – ez azért nem az akkori rendszer dicsérete volt. Nem értem az egészben a logikát. A mai újságírók nagy része nem is ismeri azt a korszakot, hiszen még gyermek volt, vagy még sem született. Nemrég felhívtam egy fővárosi újságíró, s megkérdezte, hogy miért utaztunk mi akkoriban olyan gyakran Dél-Amerikába. Azért – válaszoltam a Nemzeti Sport munkatársának –, mert hoztuk a pénzt az OTSH-nak (Országos Testnevelési és Sporthivatal – a szerk.). A magyar csapatok szívesen látott vendégek voltak akkor még, fizették a teljes ellátásunkat, sőt jelentős összeget is kapott a klub a mérkőzésekért, amit aztán le kellett adni az OTSH-nak. Kocsis Lajosnak, Törőcsik Andrásnak, Nyilasi Tibornak olyan ajánlatokat tettek ezeken a portyákon, amik a mai körülmények között is nagyon jónak (Folytatás a 12. oldalon)

Zalatáj

Megyei közéleti havilap

Kiadó-főszerkesztő:

Eklér Elemér

Grafikus: Farkas László

Kiadja: Zalatáj Kiadó

Pethőhénye

Az ügyfélszolgálat címe:

Zalaegerszeg, Rákóczi út 2-4.,

8901. Pf.: 381.

Telefon: (92) 596-936;

Fax: (92) 596-937;

E-mail: zalataj@zelkanet.hu

Készült: Göcsej Nyomda Kft.

ISSN: 0865-1353

Terjeszti: a Kiadó és a Magyar Posta

Előfizethető a postahivatalokban és a szerkesztőségben.

Előfizetési díjak: 1 hónapra 190 Ft,

1/4 évre 570 Ft,

1/2 évre 1140 Ft, 1 évre 2280 Ft.

Tisztelt Olvasóink!

Az Old Traffordtól Közármslenyig című sorozatunk újabb epizódja helyhiány miatt ezúttal kimarad Lapunkból. A sorozat valamennyi eddig megjelent része és a ZTE-vel kapcsolatos naprakész írások megtalálhatók honlapunkon:

www.zalatajkiado.hu

Lapunk
legközelebbi
száma

**2014. március 20-án
jelenik meg.**

Ügynökjáték a beállóssal

(Folytatás a 11. oldalról)

számítanak. Akkor ezt csak úgy fogadhatták volna el, ha disszidálnak. De nem tették. Amikor az Innsbruckban játszottam, azt mondták, hogy legyenek osztrák állampolgár. Uraim! – hártottam el az ajánlatot –, én magyar állampolgár vagyok, magyarnak születtem, nem tudok ittmaradni. Nagyon szívesen játszom itt, s látogatok majd vissza önhöz, de magyar vagyok. Visszatérve az „ügynök-ügyre” – szerintem némi köze van ahhoz is, amit elmondtam az előbb, csak nem tudom bizonyítani egyelőre –, az egyik barátom megkérdezte a cikk megjelenése után: Zoli, miért nem használt a hálózat akkor, amikor Ausztriában voltál, még évekkel a rendszerváltás előtt?

– Logikus a barátod felvetése... Zalából keresett már más újságíró is?

Az 1978-as világbajnokságra kijutott csapat. Az álló sorban, Baróti Lajos szövetségi kapitány mellett Kereki Zoltán.

– Nagyon bántja a lelkemet ez a piszkos ügy. Tavaly, amikor 60 éves voltam, egyetlen sporttal, labdarúgással kapcsolatos kérdést nem tettek fel. A megyei lapban a nevem nem forgott sokat – s most finoman fogalmaztam –, noha sokáig voltam utánpótlás-igazgató. Valamit azért elértem a magyar labdarúgásban; vidékről harminchétszer bekerültem a válogatottba, nem hiszem, hogy a ZTE-nek szégyellnie kellene azt, hogy Kereki Zoltán ennek a klubnak is a játékosa volt. Amikor az országos napilapban megjelent a hír, ők is lehozták, de óvatosan, kérdőjellel. De nem hívtak fel, arra sem méltattak, hogy megkérdezzék: Zoli, ez tényleg igaz?

– Volt egy igencsak emlékezetes mérkőzésed... 1977 április 30-án, VB-selejtezőn 2-1-re legyőztétek a Szovjetuniót. A második magyar gólt te fejtetted...

– Kétszer is tagja voltam a szovjetek ellen győztes csapatnak. Annyira szerettük az akko-

ri „Nagy Testvért”, hogy megvertük őket. Pedig az a mondás járta akkoriban, hogy a Szovjetuniót nem szabad legyőzni.

– Sok mindenről beszélgetünk. Nem bukkant elő közben valami, ami esetleg magyarázatot adhatna arra, hogy miért jelent meg ez a cikk?

– Nem tudom... Talán az irigység?

– De mit irigyelhetnének? Vagyont nem gyűjtöttél. Allandó munkád nincs. Elég sok szomorú eset ért mostanában. A hosszú és sikeres pályafutásodat ugyan nem tudják elvenni, ellenben árnyék vetülhet rá...

– Soha nem tartottam magam kiemelkedő tudású játékosnak. Egyetlen olyan cikket nem tudnak mutatni, amelyben az ellenkezőjét állítottam volna. Viszont rendkívül szorgalmas és céltudatos voltam. Tisztában voltam azzal, hogy a játékban

mit kell erőltetnem, s mit nem. Az buta futballista, aki azt forszírozza, amit nem tud. Azt is elismerem, hogy szerencsém is volt. Amikor a válogatotthoz kerültem, vidéki játékosként próbáltam „egyengetni” a fővárosiak, de az első meccsen fontos gólokat rúgtam és fejeltem. Hát elhallgattak. Ha kudarcot vallok, hibázok, kihagynak a keretből, s talán soha nem hívnak többet. Az élet alakulása sokszor ilyen dolgokon is múlik. Amikor átgondoltam ezeket magamban az elmúlt napokban, feltettem a kérdést: miért éppen velem csinálták ezt meg? Két sérthettem meg? S mivel? Van egy nagy hibám: ha kérdezek, őszintén válaszolok, nem mérlegelek. Sokszor találkoztam olyan vezetővel, akinek egyetlen szó volt a válasza és az érve mindenre: csak. No, én a csakkal nem tudok beszélgetni, vitatkozni.

– Tervezel valami lépést?

– Nem tudom... Először talpra kell állnom.

E.E.

Zalatáj humorda

Reszortfelelős: Farkas László
Hiányérzet...

– A fenébe, hát ebben nincs olyan rubrika, ahová azt a rongyos 240 milikót beírhatnám!...

Brüsszel támadja a szabad pálinkafőzést

– Eddig csak az asszony gyapált a kisüsti-projektem miatt, most már ezek az uniós nyikhajok is elirigylik tőlünk a kis lélekmelegítőt!...

Kommunikációs zavar

– Jó napot aranyoskám, a pénzemért jöttem!
– Miféle pénzért?
– A 150 ezer forintért!
– Milyen 150 ezerért?
– Hát, amit havonta kétszer ingyen felvehetek!